

برهمکنش سالیسیلیک اسید و سولفات پتاسیم بر خصوصیات فیزیکیوشیمیایی و عمر انبارمانی میوه توت‌فرنگی رقم 'پاروس' قبل و بعد از انبارمانی

، سید حسین میردهقان²، حمید رضا کریمی³، حمید رضا روستا^{3*} سیروان پیره¹

1- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی دانشگاه ولی عصر (عج)، رفسنجان، کرمان، ایران. 2- استادیار گروه علوم باغبانی دانشگاه ولی عصر (عج)، رفسنجان، کرمان، ایران. 3- دانشیاران گروه علوم باغبانی دانشگاه ولی عصر (عج)، رفسنجان، کرمان، ایران.

چکیده:

تلاش برای کاهش ضایعات محصول و حفظ کیفیت میوه برای مدت طولانی‌تر برای تمام تولیدکنندگان در اولویت است. پژوهش حاضر، به منظور یافتن راهکار جدید و ارزان برای افزایش عمر پس از برداشت میوه توت‌فرنگی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در 4 تکرار اجرا گردید، که فاکتورها شامل سالیسیلیک اسید در 3 سطح (0/5، 1 و 1/5 میلی‌مولار)؛ سولفات پتاسیم در 3 سطح (0/05، 0/15 و 0/2 درصد) و آبمقطر (شاهد)؛ زمان اندازه‌گیری: (بلافاصله پس از برداشت و 12 روز پس از قرار گرفتن در سردخانه) می‌باشند. محلول‌پاشی در دو مرحله تغییر رنگ‌انجامو سپس در مرحله بلوغ تجاری میوه‌ها برداشت و به سردخانه با دمای 2±1 و رطوبت نسبی 90±5 درصد منتقل گردیدند. نتایج حاصل از پژوهش نشان داد برهمکنش سالیسیلیک اسید و سولفات پتاسیم بر میزان سفتی معنی‌دار (1%) شد، به طوری که موثرترین تیمار جهت حفظ سفتی میوه در طی دوره انبارمانی مربوط به برهمکنش سالیسیلیک اسید 0/5 میلی‌مولار و سولفات پتاسیم 0/2 درصد (0/83 Fkg) بود. برهمکنش سالیسیلیک اسید 0/5 میلی‌مولار و سولفات پتاسیم 0/2 درصد بالاترین میزان شاخص‌های a^* ، L^* و Chroma پوست را نشان دادند و همچنین کمترین میزان کاهش وزن و فعالیت میکروبی مربوط به این تیمار بود. سالیسیلیک اسید و سولفات پتاسیم ضمن حفظ اسید آسکوربیک، از کاهش اسیدهای آلی و افزایش مواد جامد محلول میوه‌ها جلوگیری کرد. با گذشت زمان از میزان ترکیبات فنلی و فعالیت آنتی‌اکسیدانی کاسته شد در این فاصله زمانی فعالیت آنتی‌اکسیدانی برای برهمکنش سالیسیلیک اسید 0/5 میلی‌مولار و سولفات پتاسیم 0/15 درصد به خوبی حفظ گردید. نتایج کلی بیانگر اثر مثبت محلول‌پاشی سالیسیلیک اسید و سولفات پتاسیم بر روی خصوصیات فیزیکیوشیمیایی و عمر انبارمانی میوه توت‌فرنگی رقم 'پاروس' می‌باشد.

کلمات کلیدی: آنتوسیانین، ترکیبات فنلی کل، سفتی، فعالیت آنتی‌اکسیدانی، فعالیت میکروبی

مقدمه

توت‌فرنگی (*Fragaria × ananassa* Duch) از میوه‌های گوشتی و آبدار و نافرزاگرا می‌باشد. به دلیل تنفس بالا، مقدار آب زیاد، فعالیت متابولیکی بالا، فقدان پوشش‌های محافظتی (Hernandez-Munoz et al., 2008)، حساسیت به پوسیدگی‌های میکروبی و قارچی، حساسیت به صدمات مکانیکی و ناهنجاری‌های فیزیولوژیکی (Vu et al., 2011) میوه‌ای فساد پذیر بوده و طول عمر پایینی دارد. بنابراین می‌توان با کاربرد تکنیک‌هایی که صدمات مکانیکی را کاهش می‌دهند، به نظر می‌رسد سالیسیلیک اسید باعث حفظ آب بیشتر، کند کردن روند کاهشی ویتامین ث، جلوگیری از افزایش میزان قند و میزان تنفس در میوه‌های تیمار شده می‌گردد. همچنین ثابت شده است که فعالیت آنزیم‌های سست‌کننده دیواره سلولی در حضور سالیسیلیک اسید کاهش می‌یابد در نتیجه از سرعت نرم شدن میوه در انبار کاسته می‌شود. پتاسیم نیز به عنوان یک عنصر کیفیت شناخته شده است زیرا اثر مهمی روی فاکتورهای کیفی دارد (Lester et al., 2006). در پژوهشی اسپری کردن با KNO_3 افزایش در مقدار اسید اسکوربیک، اسید سیتریک و کاهش نسبت مواد جامد محلول به اسید را سبب شد (Bar-Akiva and Gotfried, 1971). گزارش شده که اعمال سالیسیلیک اسید سبب حفظ میوه توت‌فرنگی شد (Babalar, 2006). همچنین منجر به افزایش فعالیت آنتی‌اکسیدانی توت‌فرنگی شد (Asghari, 2006). در پژوهشی سالیسیلیک اسید

لذا این پژوهش به هدف بررسی محلول‌پاشی قبل از برداشت سالیسیلیک اسید و سولفات پتاسیم در افزایش قابلیت نگهداری میوه توت‌فرنگی رقم 'پاروس' انجام شد.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در بهمن ماه 1391 در گلخانه‌ای در شهرستان جیرفت روی میوه یک ساله توت‌فرنگی رقم 'پاروس' انجام گرفت. تیمار میوه‌ها قبل از برداشت به صورت محلول‌پاشی صورت گرفت. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب بلوک‌های کاملاً تصادفی در 4 تکرار انجام گرفت. که فاکتورها شامل سالیسیلیک اسید در 3 سطح (0/5، 1 و 1/5 میلی‌مولار)؛ سولفات پتاسیم در 3 سطح (0/05، 0/15 و 0/2 درصد) و آب مقطر (شاهد)؛ زمان اندازه‌گیری: (بلافاصله پس از برداشت و 12 روز پس از قرار گرفتن در سردخانه) می‌باشند. محلول‌پاشی در دو مرحله تغییر رنگ میوه (سفید و صورتی) در صبح زود انجام شد و سپس در مرحله بلوغ تجاری میوه‌ها برداشت شده و میوه‌ها دارای شکل غیر طبیعی آسیب‌های فیزیکی حذف شده و میوه‌های سالم و یکپارچه انتخاب گردیدند. به سردخانه با دمای 2 ± 1 و رطوبت نسبی 90 ± 5 درصد منتقل گردیدند. روند تغییرات کمی و کیفی شامل سفتی بافت با استفاده از دستگاه سفتی‌سنج¹ (مدل Lutron FG5020)، اندازه‌گیری فعالیت آنتی‌اکسیدانی و میزان فنل (Serrano et al., 2005)، اسیدیته با روش تیتراسیون NaOH 0.2N، نرمال، ویتامین C با روش تیتراسیون با ید در یدور پتاسیم، مواد جامد محلول با استفاده از دستگاه قندسنج² (مدل PAL-1 ATAGO)، درصد کاهش وزن، رنگ ظاهری میوه با استفاده از دستگاه رنگ‌سنج (مدل Konica Miinolta CR 400)، پ‌هاش توسط pH متر (Germany 720, WTW 82362, inolab)، فعالیت میکروبی³ (Serrano et al., 2005)، آنتوسیانین (Wrolstad, 1976) با استفاده از روش اختلاف pH مورد بررسی قرار گرفت. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار MSTAT-C و مقایسه میانگین‌ها از طریق آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال 5 درصد صورت گرفت و نمودارها به کمک نرم‌افزار Excel رسم شدند.

نتایج و بحث:

سفتی یکی از فاکتورهای اصلی و تعیین‌کننده‌ی کیفیت خوراکی میوه است، میوه‌های سفت‌تر از کیفیت خوراکی بهتر و ظرفیت انباری طولانی‌تری برخوردارند. نتایج حاصل از آزمایش تاخیر در نرم شدن نمونه‌های تیمار شده را طی دوره انبارمانی را نشان داد (شکل 1)، به طوری که موثرترین تیمار جهت حفظ سفتی میوه در طی دوره انبارمانی مربوط به برهمکنش سالیسیلیک اسید 0/5 میلی‌مولار و سولفات پتاسیم 0/2 درصد (0/83 Fkg) بود و کمترین میزان آن در تیمار شاهد (0/56 kg F) مشاهده شد (جدول 1). مقایسه میانگین برهمکنش سالیسیلیک اسید و سولفات پتاسیم (جدول 2) نشان می‌دهد که بیشترین میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی مربوط به سالیسیلیک اسید 0/5 میلی‌مولار و سولفات پتاسیم 0/15 درصد (105/3 میلی‌گرم معادل اسید اسکوربیک در 100 گرم وزن تازه) بوده است. همچنین با گذشت زمان بر میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی کاسته شده در این فاصله زمانی میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی برای تیمار سالیسیلیک اسید 0/5 میلی‌مولار (98/3 میلی‌گرم معادل اسید اسکوربیک در 100 گرم وزن تازه) به خوبی حفظ گردید (شکل 2). براساس مقایسه میانگین‌های برهمکنش سالیسیلیک اسید و زمان انبارمانی بر میزان ترکیبات فنلی (شکل 3) نشان داده شده است که با گذشت زمان بر میزان ترکیبات فنلی کاسته شده در این فاصله زمانی میزان ترکیبات فنلی برای تیمار سالیسیلیک اسید 0/5 میلی‌مولار (155/8 میلی‌گرم معادل اسید گالیک در 100 گرم وزن تازه) به خوبی حفظ گردید. که بیشترین میزان ترکیبات فنلی پس از 12 روز

¹ Penetrometer

² Refractometer

³ Microbial activity

انبارمانی مربوط به این تیمار بود. از طرف دیگر همبستگی مثبت و معنی داری بین ترکیبات فنلی و فعالیت آنتی اکسیدانی مشاهده شد. نتایج پژوهش حاضر کاربرد برگی پتاسیم میزان ترکیبات فنلی و فعالیت آنتی اکسیدانی را در آب میوه توت فرنگی افزایش داد. مشخص شده کاربرد پتاسیم همبستگی بالایی با فعالیت فنیل آلانین آمونیاک دارد (Soares *et al.*, 2005). با توجه به این که فنیل آلانین آمونیاک یک آنزیم کلیدی مسیر فنیل پرپانوئید است (Tamagnone *et al.*, 1998). به نظر می رسد سالیسیلیک اسید و پتاسیم با تاثیر بر فعالیت این آنزیم میزان ترکیبات فنلی را افزایش می دهد. البته گزارش شده تفاوت شرایط رشد بر فعالیت آنتی اکسیدانی در توت فرنگی تاثیر می گذارد (Wang *et al.*, 2002).

همچنین مقایسه میانگین برهمکنش سالیسیلیک اسید و زمان انبارمانی در شکل (4) نشان می دهد که با گذشت زمان بر میزان فعالیت میکروبی افزوده شد. اما با این حال میوه های تیمار شده نسبت به شاهد میزان کمتری از فعالیت میکروبی را نشان دادند، به گونه ای با گذشت 12 روز از آغاز انبارمانی کمترین میزان فعالیت میکروبی با میانگین $3/65 \log \text{CFU g}^{-1}$ مربوط به سالیسیلیک اسید 0/5 میلی مولار بود کاهش مقاومت طبیعی به بیماری ها را می توان به مواردی از قبیل فراهمی مواد غذایی مورد نیاز عوامل بیماری زا، کاهش ترکیبات ضد قارچ پیش ساخته (فایتو آنتی سپین ها¹)، توقف القاء سنتز ترکیبات ضد قارچ جدید (فایتو آکسین ها²) و تقویت فاکتورهای عفونت زای عامل بیماری زا دانست (Prusky *et al.*, 1996; Niskanen and Dris, 2006). سالیسیلیک اسید به علت فعالیت ضد قارچی و نیز حفاظت از غشاها در برابر آنزیم های تولید شده توسط پاتوژن ها از گسترش فعالیت میکروبی ممانعت می کند. همچنین سالیسیلیک اسید با حفظ سفتی بافت میوه ها، نفوذ میسلیم های قارچی را به درون بافت میوه با مشکل مواجه می سازد بنابراین تاخیر در نرم شدن نیز می تواند از دلایل کاهش آلودگی توسط سالیسیلیک اسید باشد.

جدول 1: مقایسه میانگین غلظت های مختلف سالیسیلیک اسید، سولفات پتاسیم و برهمکنش آن ها بر میزان سفتی (kg F) میوه توت فرنگی رقم 'پاروس' در طی مدت زمان انبارمانی

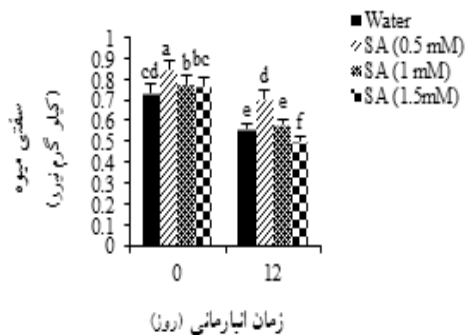
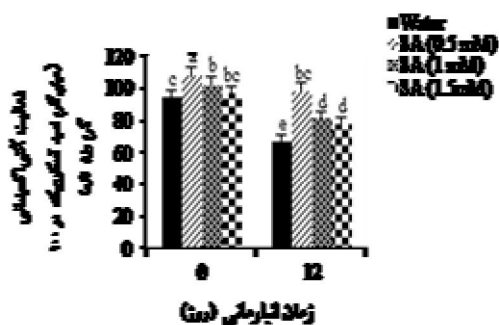
| میانگین | سولفات پتاسیم (%) | | | | سالیسیلیک اسید (mM) |
|-------------------|---------------------|---------------------|---------------------|---------------------|---------------------|
| | 0/2 | 0/15 | 0/05 | 0 | |
| 0/65 ^C | 0/68 ^{def} | 0/72 ^{cd} | 0/64 ^{efg} | 0/56 ^h | 0 |
| 0/78 ^A | 0/83 ^a | 0/77 ^{bc} | 0/80 ^{ab} | 0/71 ^d | 0/5 |
| 0/68 ^B | 0/70 ^{de} | 0/68 ^{def} | 0/68 ^{def} | 0/66 ^{d-g} | 1 |
| 0/64 ^C | 0/65 ^{efg} | 0/68 ^{def} | 0/63 ^g | 0/61 ^{gh} | 1/5 |
| | 0/72 ^A | 0/71 ^A | 0/69 ^A | 0/64 ^B | میانگین |

حروف متفاوت در هر سطر و ستون نشان دهنده حداقل اختلاف معنی دار بین میانگین ها در سطح احتمال 5 درصد آزمون دانکن می باشد.

جدول 2: مقایسه میانگین غلظت‌های مختلف سالیسیلیک اسید، سولفات پتاسیم و برهمکنش آن‌ها بر میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی (بیلی گرم معادل اسید اسکوربیک در 100 گرم وزن تازه) میوه توت‌فرنگی رقم 'پاروس' در طی مدت زمان انبارمانی

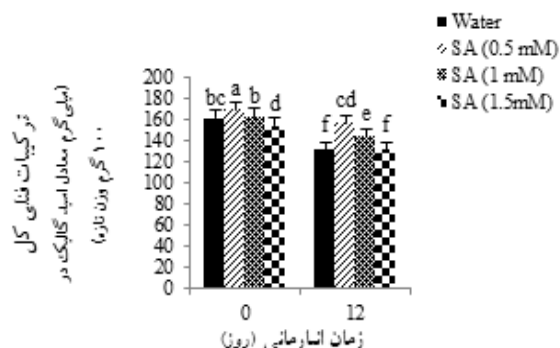
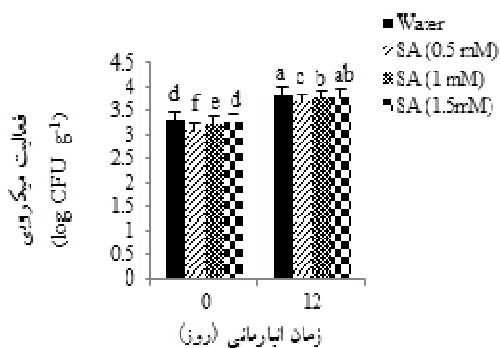
| میانگین | سولفات پتاسیم (%) | | | | سالیسیلیک اسید (mM) |
|--------------------|---------------------|--------------------|---------------------|---------------------|---------------------|
| | 0/2 | 0/15 | 0/05 | 0 | |
| 81/2 ^D | 90/8 ^{cd} | 84/7 ^d | 75/6 ^e | 73/8 ^e | 0 |
| 103/1 ^A | 103/8 ^a | 105/3 ^a | 102/5 ^a | 100/6 ^{ab} | 0/5 |
| 91/7 ^B | 97/4 ^{abc} | 86/5 ^d | 92/8 ^{bcd} | 90/1 ^{cd} | 1 |
| 87/6 ^C | 90/2 ^{cd} | 91/3 ^{cd} | 85/0 ^d | 83/8 ^d | 1/5 |
| | 95/5 ^A | 91/9 ^{AB} | 87/9 ^{BC} | 87/1 ^C | میانگین |

حروف متفاوت در هر سطر و ستون نشان‌دهنده حداقل اختلاف معنی‌دار بین میانگین‌ها در سطح احتمال 5 درصد آزمون دانکن می‌باشد.



شکل ۲- اثر تیمارهای سالیسیلیک اسید (Water: شاهد، SA: سالیسیلیک اسید) بر میزان فعالیت بیلی‌گرم معادل اسید اسکوربیک در میوه توت‌فرنگی رقم 'پاروس' طی انبارمانی در دمای ۴±

شکل ۱- اثر تیمارهای سالیسیلیک اسید (Water: شاهد، SA: سالیسیلیک اسید) بر میزان سفتی میوه توت‌فرنگی رقم 'پاروس' طی انبارمانی در دمای ۴±



شکل ۴- اثر تیمارهای سالیسیلیک اسید (Water: شاهد، SA: سالیسیلیک اسید) بر میزان فعالیت میکروبی میوه توت‌فرنگی رقم 'پاروس' طی انبارمانی در دمای ۴±

شکل ۳- اثر تیمارهای سالیسیلیک اسید (Water: شاهد، SA: سالیسیلیک اسید) بر میزان ترکیبات فنلی کل توت‌فرنگی رقم 'پاروس' طی انبارمانی در دمای ۴±

منابع:

- Babalara, M., M. Asgharib, A. Talaeia and A. Khosroshahic. 2006. Effect of pre-and postharvest salicylic acid treatment on ethylene production, fungal decay and overall of selva strawberry fruit. Food Chemistry. 105(2): 449-453.
- Lester, G. E., J. L.Jifon, and D.Makus. 2006. Supplemental foliar potassium applications with or without a surfactant can enhance netted muskmelon quality. Horticultural Science. 41: 741-744.
- Prusky, D. 1996. Pathogen quiescence in postharvest diseases. Annual Review of Phytopathology. 34: 413-434.
- Soares, A. G., L.C. Trugo, and N. Botrel. 2005. Reduction of internal browning of pineapple fruit (*Ananascomusus* L.) by preharvest soil application of potassium. Postharvest Biol. Technol. 35: 201-207.
- Vu, K.D., R.G.Hollingsworth., E.Leroux., S.Salmieri and M.Lacroix. 2011. Development of edible bioactive coating based on modified chitosan for increasing the shelf life of strawberries. Food Research International. 44: 198-203.
- Wrolstad, R. E. 1976. Color and pigment analysis in fruit products. Agricultural Experiment Station. Oregon State University of California. 624: 1-17.

Interaction of salicylic acid and potassium sulfate on the physicochemical properties and shelf life of strawberry fruit cv. 'parus' before and after storage

Sirvan Pireh^{1*}, Seyed Hossein Mirdeghan², Hamid Reza karimi³, Hamid Reza Rosta³

1-MSc Student, Department of Horticultural Sciences, Vali-e-asr University, Rafsanjan-kerman- Iran.

2- Assistant Professor, Department of Horticultural Science, Faculty of Agriculture, Vali-e-asr University, Rafsanjan-kerman- Iran.

3- Associated professors, Department of Horticultural Sciences, Faculty of Agricultural, Vali-e-asr University, Rafsanjan-kerman- Iran.

Abstract

Efforts to reduce product waste and preserve fruit quality for a longer period of time are a priority for all producers. This study was conducted to find a new and inexpensive way to improve postharvest life of strawberry fruit as factorial randomized complete block design with four replications. The factors include Salicylic acid (0,5, 1 and 1,5mM), potassium sulfate (0,05, 0,15 and 0,2%) and distilled water (control); measuring time: (immediately after harvesting and 12 days after storage). Foliar spraying was carried out in two stages and then the fruits were harvested at commercial maturity stored at ۲±۱ and ۹۰±۵% (R.H). The results showed the interaction of salicylic acid and potassium sulfate on firmness was significant (1%), so that the highest effective treatment for maintaining fruit firmness during storage was related to the interaction of salicylic acid 0,5mM and potassium sulphate 0,2% (0.83 kg F). The interaction of salicylic acid 0,5mM and potassium sulphate 0,2% indicated the highest L^* and Chroma skin and also the lowest weight loss and microbial activity were related to the treatment. Salicylic acid and potassium sulfate prevented organic acids reduce and fruits soluble solids increase while maintaining ascorbic acid. Antioxidant activity and phenolic compounds reduced over time. The antioxidant activity for interaction of salicylic acid, 0,5mM and potassium sulphate 0,15% was well maintained during storage time. The overall results indicate a positive effect of foliar spraying of salicylic acid and potassium sulfate on the physicochemical properties and shelf life of strawberry fruit cv. 'parus'.

Keywords: Anthocyanin, Antioxidant activity, Firmness, Microbial activity, Total phenolic compounds